

מסורת הש"ס

יש בקרבות פרק שני תמורה

לט

לט

הנחות הב"ח

רשות ר"ה הצעה ולו ר

וְדֹבָרִים נַסְתֵּן מִפְנַימֵּי כָּלִיל וְנַעֲמָן
עַלְיוֹן וְעַלְיוֹן וְעַלְיוֹן קְרִימָה בֵּין חֲנַכָּה גָּלְמָה
סֶפֶחָה חֲנוֹסָה יְנִיחָה כְּלָמְדָמָה נְסִמָּה
נַפְשׁ וְתוֹלְדָה דְּכָרָב (וְע. ט.): וְאַגְּרוֹרָם
קְרָב כְּצָמָתָה יְהִי רְמָלֵם יְדָר וְעַדְעַד
כְּפָעָם לְיָדָה דְּלִיל מְוֹרָתָה מְוֹרָתָה
כְּלִיל כְּבָבָה מְגַדְּלָה מְגַדְּלָה
מְתֻמָּה מְתֻמָּה: רְדָא רְדָא שְׂמָחָה
וְרְדָא רְדָא שְׂמָחָה: סְפִי בְּכָרְבָּן נְוִזּוֹן.

הגהות הנרא

רשות ליחסים בינלאומיים מינהל צוות צה"ל.

רביינו גרשום

ז' דהא תניא זה הכלל

סוכם מוחץ צפחה מסק ומטבחת
נדילו (ט) סנדליים חמוץין גלון גלון צפינו
הקרקן חמוץין (טב) ואלו גאנטו צו.
דאניגן כי גל נעל גאנדר צאנמי גאנדר
ווגו (ט) נאכיה גאנטסלאן. ולא קראין
סוכם צממה גאנטה ווּק' מטלטלה גט
ההוב הערובן גאנטה גאנטה גאנטה
או ביליה ביריהו (ויליאם דוד) דומיניק
ונרדי לולומו לאנטה גט מירויו אונגלה
וממאנין מענגי לאוּן גאנטס ליטס פאן
באנטס האנטן גאנטס אנטס אנטס גאנטס
מחוץין מענגי לאוּן גאנטס. צו גאנטס
טאנטיס ממאַן מונט (וּק' צו): **אנטס**
גענטס גאנטס (אָנטס גאנטס)
ונרדי עריאן גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס
טאנטיס גאנטס (אָנטס גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס)
ונרדי עריאן גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס
טאנטיס גאנטס גאנטס (אָנטס גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס גאנטס)

לען פיטומיכנו נסכלות. מטה נסכלות בצעי צה. וול' ת' פיק קמלרין נסכלות צאדי דכרים צדרון כבש. לאן נאקסיד אלון דכרי סומולן כפוי עולמן. צלון קדשו כבש דון סטורה. צלון מלון חותם צה שלום זונחים וונחניש (זק, קר) פלני דען גען געלס

¹⁶ ולא חסמי מנהה נסכים ^ט ממתני' ולא קשיא
כאן בנסכים הביאן עם הוכח כאן בנסכים
הביאן בפניהם עצמן וא"ז הוה לה אינגרתא מי'
אפשר למשיחלא וזה אמר רבי אבא בריה
דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן בותבי הלכות
^ט בשורף התורה והלמוד מהן אינו נטול שבר
^ט דרש י"ר יהודה בר נחמני מתרוגמיה דר"ל
כתב אחד אמרו כתוב לך את הדברים האלה
וכתוב אחר אמר כי על פי הדברים האלה
לומר לך דברים שעיל פה אי אתה רשאי
לאומון בכתב ושבכתבי אי אתה רשאי לאומון
על פה והנה רבי רבי ישמעאל כתוב לך את
הדברים האלה אלה כתוב אבל אין אתה
כתב הלכות זו אמר רלמא מילתא הדתא
שאני ^ט דרא רבי יוחנן ור"ל מעוני בספרא
dagradha שבשתא ודרשי הבי ^ט עת לעשות לה
הפרו והורחך אמרו מوطב ריעקר ^ט תורה ואל
תשכח תורה מישראל אמר רב פפא השטה
דאמרתו נסכים הביאן בפי עצמן קריין אפי'
בלילה נודמו ^ט נסכים בלילה ^ט מקדרישן
בלילה ומקריבין אמר ליה רב יוסף בריה
שמעייה לרבי פפא תניא דמסעי ^ט זיה הכלל
כל הקרב ביום אינו קדוש אלא ביום כל הקרב
בלילה קדוש (בן ביום בן) בלילה אמר רב
ארדא בר אהבה ^ט אעולות השטור פסולת בהן
^טocabrin כי אתה רב דמי א"ר יוחנן משום
ר"ש בן היזדק ^ט אלה תעשו לה במוועדים
אל הובות הבאות ^ט חובה ברגל لقد מנדריכם

ונדבותיהם למד על נדרים ונדבות ^ו שרכבען
ובמה הכתוב מדבר اي בעולת נדר הר' כבר אמרו
"כבר אמרו ונדבותיהם הא אין' מדבר אלא בעולת
תחיכם במא הכתוב מדבר اي במנחת נדר הר' כבר
כבר אמרו לאין מדבר אלא במנחת ^{ז'} סוטה
לשיטליכם ימקשי נסכים לשלים מה שלמים ביום
לרובות שלמי נור' ^{א'} אל' אבוי ולטמא מיר שלמי פסח
וזוא ר'הנתיא ^{ט'} וזה הכלל כל שהוא נדר וידר קרב
נדר אינו קרב במצוות ייחוד ^ו יהונתן ^{ט'} המנותות והנוריות
מן ^{ט'} סמי מבנן נוריות' מ' איכא ^{ט'} למ' דנידר לאו
מי' מוקץ ארבעים שנה וואמר אבשלום אל המלך
אשר נדרתי לה' בחברון כי נדר נדר עבדך נני' וכי
דרו אמר עיקר נדרו בחברון הו והלא בנשוש הו
רכבה בר רב חנן ^{ט'} לא הילך אבשלום אלא להביא
א' דאי תמא לאקוורי הוא ואילו שבק' רישלים
ממאי להביא בכבשים מחברון האי אשר נדרתי לה'
אל' לא לעולם לאקוורי רדקה קשיא לך' אמא שביק
יעקש' לך' גבעו דמקום קדושים הוא ^{ט'} וא' אל' ביזון
נא רבי מקריב ^{ט'} ארבעים שנה למאהו תניא רבי
יזושע מוקץ ארבעים שנה ששאלו לדם מלך
לו להם מלך אותה שנה עשרית של שמואל היהוה
ויביא

ייד:

עין משפט
נור מצוה

ב' א מ"ז פ"ד מלכיות משערק
ט' ב מ"ז פ"ה מלכיות מגינה
י' ב מ"ז פ"ג מלכיות משערק
ט' ב מ"ז פ"ה מלכיות מגינה

כט ב'

שיטה מקובצת